

SEAS

Butlletí de la Secció Excursionista
de l'Ateneu de Sant Just Desvern

Núm. 371
Març/Abril

2024

Llac Dvojno a la vall dels 7 llacs, Triglav (Alps Julians), Eslovènia. Foto de Xavier Bardají.

www.santjust.org/seas

Carrer de l'Ateneu, 3 i 5 - 08960 Sant Just Desvern

Adherida a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC)

— 2 de març

Assemblea General de la SEAS a la Sala Piquet a les 19 h

— 3 de març

Excursió Secció Infantil pendent de decidir

— 8 de març

Conferència "L'amença pirata, la defensa de la costa i la Monarquia Hispànica" a càrrec d'Anna González Pérez a les 8 del vespre a la Sala Piquet

— 10 de març

Excursions al Cogulló de Turp i Canalda, i cultural a Sant Llorenç de Morunys (Alt Urgell i Solsonès), amb sortida del Parador a les 7 h

— 17 de març

Matinal al puig Castellar des de La Llacuna (Anoia), amb sortida de l'Escola Montseny a les 7 h

— 16 i 17 de març

Sortida Secció Jove pendent de decidir

— 12 d'abril

Conferència "La Batalla de l'Ebre" a càrrec d'Andreu Caralt a les 8 del vespre a la Sala Piquet

— 14 d'abril

Excursions i cultural a les muntanyes de Tivissa (Ribera d'Ebre), amb sortida del Parador a les 7 h

— 14 d'abril

Excursió Secció Infantil pendent de decidir

— 13 i 14 d'abril

Sortida Secció Jove pendent de decidir

— 21 d'abril

Matinal al turó de l'Ermità (Montserrat), amb sortida de l'Escola Montseny a les 7.30 h

— 3 de maig

Conferència "El militarisme borbònic. Sant Ferran de Figueres" a càrrec de David Ferré a les 8 del vespre a la Sala Piquet

— 4 i 5 de maig

Sortida de dos dies a Sant Pere de Rodes i castell de Sant Ferran de Figueres (Alt Empordà), amb sortida del Parador a les 7 h

— 11 de maig

Excursió Secció Infantil pendent de decidir

Normativa per als articles del butlletí de la SEAS.

- Els articles tindran un màxim de 5 pàgines del butlletí amb les fotografies incloses.

Això vol dir que el text ha de tenir unes 2.350 paraules com a màxim o 11.800 caràcters sense comptar els espais. Cada fotografia ocupa unes 110 paraules (500 caràcters), que s'hauran de descomptar del màxim. Així és que un article de 5 pàgines i 1 fotografia tindrà 2.240 paraules (11.300 caràcters) i un de 5 pàgines i 5 fotografies tindrà 1.800 paraules (9.300 caràcters) com a màxim.

- Els articles s'han de lliurar en format word.

COL·LABORACIONS

Ajuntament de
Sant Just Desvern

Art Floral i Interiorisme

FLORETO

Creu 66. Tel 933723103

CISTELLERIA BALLART

Bonavista 82. Tel 933711364

IMMACULADA AMAT
FRANCESC HOMEDES

TRESC PER LES MUNTANYES D'ESLOVÈNIA (1)

Membres del tresc

Aquesta és la crònica resumida del viatge per Eslovènia d'un grup de caminants, la majoria socis de la SEAS, realitzat l'estiu del 2023. Cada dia està escrit per un component del grup.

5 d'agost: Primer dia

A l'hora acordada, l'aeroport del Prat és testimoni de l'arribada de l'expedició. Aquest any, arrossegant encara les estretors econòmiques heretades, l'equip no ha pogut plantejar-se noves incorporacions, però, per tranquil·litat de tots, s'ha pogut mantenir la plantilla sense cap baixa, inscrivint, a data d'avui, tots els jugadors, respectant els límits salarials que marca el FairPlay de La Lliga. Malgrat les temptadores ofertes que alguns han rebut de l'Inter de Miami i de l'Al-Ahlí Saudí, podem dir amb rotunditat, a punt d'iniciar la pretemporada, que tornem a comptar amb un onze titular experimentat i amb totes les garanties, malgrat ja ser una mica veterà.

L'espera a l'aeroport va transcórrer tranquil·la, mentre un sorteig repartia sort adjudicant el dia que cadascú faria la crònica de l'estada.

Ja a destí, ens esperaven els «coach», especialment escollits per aconseguir de tots nosaltres una excel·lent versió per afrontar amb garanties els nou dies de preparació física intensiva que ens esperen. L'Aljaž es va fer càrrec del grup més "anglòfon" de l'equip, mentre que la Darinka va acollir la resta.

A una marxa lleugereta (130/140 Km/h) ens vam encaminar, amb les dues furgonetes Renault, cap a Ljubljana. Un cop instal·lats al primer hotel de concentració, i atesa la situació meteorològica passada per aigua dels últims dies i la previsió per als propers, els nostres «trainers» ens van proposar uns canvis per als dos primers dies, i fer així més factible l'inici de l'en-

Llac Blejsko jezero a Bled. Foto de Xavier Bardaji.

trenament.

Abans d'anar a dormir (ja se sap que fer bondat i complir les hores de descans són condicions inexcusables de tot bon esportista) vam anar a sopar i a voltar per la zona del Hostel Celica, zona alternativa i jove de la ciutat i on semblàvem participants del «Casal rock».

6 d'agost: Segon dia

Després de fortes pluges a Eslovènia, la situació és complicada, amb carreteres tallades, esllavissades, i moments d'alerta màxima, ja que hi ha hagut víctimes, desconcert i més de 15.000 persones evacuades. La informació continua sent incerta, la previsió inestable. Estem expectants de com anirà el nostre tresc.

La infermeria està una mica plena: el virus del Marboré continua treballant i ha fet alguns estralls als expedicionaris i famílies.

Ens proposen un canvi de plans. Primer fem un tour per Ljubljana: els Tres Ponts, el Pont del Dragó, el mercat, plaça de l'Ajuntament... i després pugem al Castell, des d'on gaudim de la vista panoràmica de la ciutat. Per la ciutat passa el riu Sava, ara ben ple.

Abans de marxar fem l'acte protocol·lari encomanat per Sa Senyoria: el lliurament de samarretes de la SEAS als guies, que queden sorpresos.

Sortim de Ljubljana camí de Bled, gaudint del paisatge i del verd constant. Bled és un punt molt turístic. El llac (Blejsko jezero) és esplèndid, amb una petita illa al mig amb una església. Per veure'l en perspectiva

farem una petita caminada. Les pluges fan que el camí estigui ple de rocs i una mica relliscós, si bé la vista s'ho val.

De tornada anem a dinar al llac Bohinj (Bohinksko jezero). Estem a la zona de Triglav (Alps Julians), amb pobles molt alpins, bonics i endreçats. Fem una passejada pel bosc a la tarda.

Els guies reben instruccions d'on podrem anar a dormir. Per un camí de muntanya, bonic i estret, arribem al refugi Planinska Koca na Uskovnia. Ens donen una habitació per a 11 nanets, molt guapa; tot està renovat i fa molt goig, encara que l'aigua calenta no arriba per a tots, però no passa res...!

El sopar és típic de muntanya: sopa consistent o amb verdures, pasta i unes gustoses salsitxes típiques. La cuinera ens posa a la sopa els ceps que hem trobat a la tarda al bosc. Apfle Strudel i a dormir.

7 d'agost: Tercer dia

Amb les pluges remetent semblava que podíem tornar al pla inicial de caminades.

Haviem dormit poc, uns per malalts, al-

Refugi Koca na Planini pri Jezeru. Foto de Teresa Reverter.

Vistes des de la vall dels 7 llacs. Foto de Manu Llabrés.

tres per por d'estar-ho, i la resta resant per la curació de tots. Després d'esmorzar i dels primers estiraments a la terrassa, amb els cotxes anem al punt de sortida del tresc d'avui.

Les primeres pujades, de pànic, però tot molt bonic. Arribem al refugi de muntanya «Koca na Planini pri Jezeru», on fem un te i descansem una mica. A partir d'aquest punt, el grup es parteix en dos: un per a malalts i companyia i l'altre per als més motivats.

La ruta llarga ens va portar per la «Vall dels 7 llacs», que va ser dura però preciosa. Vam veure vaques, vam dinar, vam fer migdiada i un subgrup de quatre encara es va animar a fer el pic de Mala Zelnarica.

La curta, amb menys desnivell, però també molt bonica, va permetre al grup arribar abans al refugi «Koca Pri Triglavskih» (1.685 m), on dormíem aquella nit. Els que «gaudien de bona salut» en aquell moment, van pujar fins al tercer llac, amagat darrere la «pedra diamant», on

vam veure marmotes.

A l'hora de sopar ens vam reunir tots, vam fer una estona de sobretaula i cap a l'habitació. Llavors va passar un fet inexplicable: sense saber com, vam acabar tots (menys algú que ja dormia i algú que tenia mandra) a «cal Bardaji», fent el que avui dia s'anomena, festa de pijames.

8 d'agost: Quart dia

Fa fred quan despertem. La nit ha estat freda fora i dins del refugi. Hi havia gelbre al voltant d'aquest rústic refugi de 1984, necessitat d'una modernització, i precari de serveis

(no hem pogut fer la merescuda dutxa després de la gran etapa d'ahir). Sortim del refugi cap al coll de Stapce (1.851 m) Primer la pujada és un pèl perdedora, els llacs que envolten el refugi han sobreeixit, el camí està sota tres pams d'aigua obligant-nos a inventar camí.

Sortim de la zona dels llacs trobant el camí ara més costerut cap al coll. La part final amb l'ajut d'un cable i unes quantes clavilles. Deixem les motxilles en un lloc discret i comencem l'ascensió al Pic petit de Ticarica (2.072 m) germà de cim que van fer ahir el grup valent. Les vistes són espectaculars, amb 360° meravellosos i fins i tot el mar Adriàtic.

Comencem el descens i algú diu la frase que a tots ens agrada: fem una correguda fins aquella punta? La temptació és forta, ens posem tots a córrer, sota la mirada sorpresa de l'Aljaž i la Darinka. Tornem al coll, recollim les motxilles i reprenem el camí. Passem per un petit refugi molt acollidor, Koca Na Planini Visevnik (1.620 m), on fem un te ben calent. Poc des-

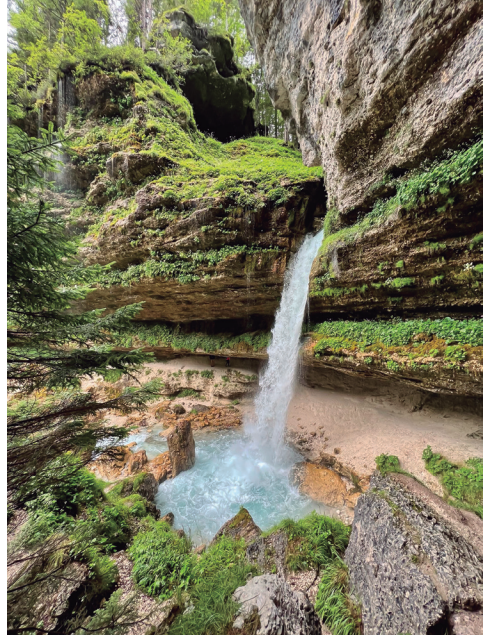
prés arribem al refugi per on vam passar ahir, Koca Na Planini Pri Jezeru (1.453 m) i finalment al pàrquing a 1.160 m. Davallem per la carretera estreta i amb moltes corbes, no sense algun ensurt en creuar-nos amb altres cotxes. Una estona després arribem al llac Bled, on tenim el nostre hotel. Ep! un hotel amb piscina coberta i al qual NO LI FALTA UN TOBOGAN.

9 d'agost: Cinquè dia

El dia comença núvol a Bled. L'amenaça de pluja i la boira persistent fan desestimar l'ascensió prevista al coll més alt del país. El programa es veurà modificat i conclourà amb un petit ascens a la cascada Pericnic. Poc després, una altra petita ascensió a un turó ens permetrà veure la famosa cara de la jove bruixa esculpida en la roca per la pròpia natura. Una mica més endavant, mig molls i amb una certa fresca, entrem en una construcció de fusta, tipus restaurant-alberg, on mengem un dinar típic, que consisteix en diferents tipus de sopa: de col, de cereal, de llegums i pasta al gust. Per postres, un pastís de nous típic de Nadal, dens. Tot és excel·lent!

Arribem a Bovec, on passarem la nit. Com sempre, uns quants expedicionaris, que mai en tenen prou, acompanyats del líder eslovè, faran un reconeixement de la zona, d'uns 8 quilòmetres en 2 hores. Després, tots junts anem a sopar a un restaurant molt agradable; tenim molta gana, com si no haguéssim dinat...

Cal fer un apartat important per repassar el tema de la salut, ja que aquesta esdevé central durant la setmana del viatge. Els components del grup van caient, podríem dir com mosques, com els deu "negritos", com els somnis que cauen un a

Cascada Pericnic. Foto de Teresa Reverter.

un, com tantes coses...

Així doncs l'AF, que venia molt perjudicada, en aquests moments ja arriba al 100% de recuperació. El JAP, fort com és ell, no va poder evitar caure la primera nit i ara encaminant la recta final, ja apunta cap al 80%. Per una altra banda l'SP, pare d'una gran cantant, però ja veus com són les coses, queda afectat per un mal de coll i afonia i reula fins al 40%. L'XB, l'artista i cronista de les gestes d'aquesta penya, punxa la nit del refugi, i cau en picat, malgrat això quasi aconsegueix fer-ho tot. Per últim l'EC, una de les «malas» del grup, en un estrany i frenètic moviment del llit a l'habitació de l'hotel, quasi aconsegueix quedar-se sense peus, però la cosa es limita a l'arrencada de les unghes dels dits grossos i a partir d'aquí queda una mica limitadeta. (La teva alegria i bon saber fer han quedat completament demostrats, enhorabona mala!).

Continuarà!!!

VALL D'OLZINELLES, UN ENTORN SOSTENIBLE EXEMPLE DE BONA GESTIÓ DEL TERRITORI

Oscar Farrerons Vidal

Olzinelles és una petita població que fins al 1930 va tenir municipi propi (juntament amb el llogaret de Vilardell), però que donat el baix nombre d'habitants actualment forma part del municipi de Sant Celoni, on està situat al límit sud del terme municipal. Olzinelles forma part del massís del Montnegre (Serralada Litoral Catalana) i per tant del parc natural del Montnegre i el Corredor. El parc va ser fundat el 1989, i protegeix una extensió de 15.010 ha, a càrrec del Servei de Parcs Naturals de la Diputació de Barcelona. Com la majoria dels parcs, el del Montnegre i el Corredor té per objectiu la preservació dels valors naturals i culturals, ordenar l'ús públic de la muntanya, i fomentar les activitats pedagògiques i científiques per conèixer cada vegada millor el massís. Tots aquests objectius s'han d'aconseguir sense limitar el desenvolupament socioeconòmic i sostenible de les poblacions que habiten al parc. Olzinelles és un petit exemple del parc del Montnegre i el Corredor, perquè amb la seva quarantena d'habitants, aquesta petita vall al voltant de la riera d'Olzinelles acumula patrimoni arquitectònic, cultural i històric digne de visitar, tal com veurem en el present article.

La nostra excursió a peu és indicada amb la nomenclatura SL C-79, un sender local promogut per l'Ajuntament de Sant Celoni i la Diputació per posar en valor Olzinelles. És un recorregut circular a l'entorn de la riera d'Olzinelles i amb retorn per la solana del turó del Cadastre i la Trona del Cego. Com

que és un itinerari circular es pot començar per on vulgueu, però la majoria dels seus visitants, tal com farem nosaltres, inicien l'excursió per la masia de can Draper, perquè és el punt més baix de la ruta, i també el més proper a Sant Celoni. Per arribar-hi en cotxe des de Sant Celoni, preneu la carretera BV-5112 direcció Olzinelles. Tot just creuada la Tordera, abandoneu la carretera a l'esquerra per anar per una pista terrera paral·lela a l'AP-7, fins a creuar per un pas inferior l'autopista, i ja sereu a can Draper. Si heu arribat a Sant Celoni en tren, podeu fer drecera pel carrer Indústria i la passera sobre la Tordera, i en 19 minuts també eixireu a can Draper. No estareu sols, perquè és un sender molt estimat pels celonins. Es tracta d'un sender local (SL) ben senyalitzat amb les marques verd i blanc corresponents a un SL, de 9.6 km de recorregut total i 340 m de desnivell acumulat, de dificultat mitjana. Cal recordar que al medi natural hem de respectar l'activitat de les masies i explotacions agràries, no llençar cap deixalla, i no destorbar els animals ni malmetre la vegetació que visitarem.

Can Draper

Comencem la nostra excursió, quan falten pocs minuts per les 9 del matí del dia de Nadal de 2023, a can Draper, un mas datat per primer cop el 1860. Abans de la Revolució Industrial i la urbanització que va comportar, Olzinelles havia estat una vall força habitada i transitada amb les feines agrícoles, però avui en dia és un lloc de pau allunyat del brogit de la ciutat.

*Pou de glaç de can Draper
Totes les imatges són d'Oscar Farrerons.*

El nostre recorregut inicial és paral·lel a la riera fins que ens desviem un moment per aproximar-nos al pou de glaç de can Draper. La indústria del glaç va ser molt important al Montnegre fins a l'aparició de les primeres fàbriques de gel. El pou de glaç de can Draper va ser construït el 1771, tal com indica la data inscrita a la llinda de la porta. És una estructura de planta circular, de 12 m d'alçada (tot i que aproximadament la meitat són enterrats), amb coberta semiesfèrica de totxo, aixecada amb carreus estrets disposats en filades; un bon exemple de pou de glaç del Montnegre. El funcionament era senzill: el gel de l'hivern s'embolcallava en palla i es guardava al pou, que es recobria amb branques i fulles fins que amb l'arribada de la calor es reobria per començar amb el lucratiu comerç.

Continuem la nostra suau ascensió pel camí, sempre paral·lel a la riera d'Olzinelles, fins que arribem a creuar la carretera BV-5112 pel pont de ca l'Alzina Vell. A l'entorn del camí podem intuir la presència de senglars, genetes, alguna rata cellarda, i esquiroles. Proseguim direcció sud, a l'ombra del turó de ca l'Alzina Vell (309), fins a arribar al pont de can Plana, un antic pont de pedra que permet creuar la riera. En aquest entorn trobarem una bonica vernedà, però també trams amb platanedes i pollancredes, tot boscos de ribera típics de la vall. Els arbres han estat gebrats aquesta nit i ara el sol desglaça el gebre i sembla que estigui plovent. Sols sentim el suau so d'infinites gotes d'aigua caient dels arbres sobre el llit de fullaraca del terra del bosc. Una mica més amunt del pont de can Plana podem clissar el pollancre d'Olzinelles (*Populus nigra*), el més gran de la seva espècie al municipi de Sant Celoni, segons ens informa el plafó indicatiu, que a més especifica una alçada de 27 m, un perímetre de tronc de quasi 3 m i una capçada de 20 m.

El camí senyalitzat pren ara direcció llevant, seguint com sempre la riera d'Olzinelles, vorejant camps treballats per les tasques agrícoles, que estan completament gebrats quan hi passem nosaltres.

Pont de can Plana

Camps entre el SL C-79 i la riera d'Olzinelles

Just quan el SL C-79 arriba a tocar altra vegada la carretera, podem desviar-nos un moment per anar a veure els forns de pega de la masia de can Valls, i també la font de la Pega. Hi ha una fita indicadora que ens mostra la direcció. La pega és una substància obtinguda de la destil·lació del pi i l'alzina, de la qual també s'obtenia la brea. Tenia usos diversos, tant podia servir per immobilitzar i curar peus d'animals, com per caçar alguns ocells, art prohibida actualment. La pega també s'usava com a combustible per a l'enllumenat públic i per impermeabilitzar estris. Aquests tres forns de pega que trobem aquí són de ceràmica en forma ovalada, un d'ells molt ben conservat. La tradició explica que són originaris del segle XI. Tornem al SL C-79, i prosseguim per un deliciós viarany fins a arribar a la font del Rector. Es tracta d'una bonica font, arranjada per darrera vegada el 1989, amb dos bancs de pedra a banda i banda, amb un polsador per on, quan la sequera ho permet, raja aigua d'una mina propera.

Sant Esteve d'Olzinelles

De la font del Rector el viaró ascendeix fins a l'església de Sant Esteve d'Olzinelles, un temple d'origen romànic, documentat el 1083, que va donar lloc a la parròquia, amb el nom aparegut per primer cop el

Font del Rector

1179 en la forma de *Vallis Ollofredis*. En documents posteriors el topònim el veurem escrit com *Castrum Eulofredii* (1331) o *Vallis de Ulzinellis, Ulzinelles o Otzinelles*. Al fogatge de 1553 el nom de la parròquia és Sant Esteve d'*Alzinelles*. Malgrat l'origen romànic de l'església, l'actual construcció és una reedificació que es va portar a terme al segle XVI. Acompanyant l'església trobem el cementiri i la rectoria, tot fent un conjunt harmònic i bell. Quan hi hem estat nosaltres el portal de la rectoria era obert, i les oques es passejaven despreocupades a dins i a fora de la masoveria, sense fer-nos el mínim cas. En aquest punt portem caminats 4,5 km.

Prosseguim la nostra ruta senyalitzada cap a llevant fins a creuar la carretera i la riera d'Olzinelles per una senzilla palanca de fusta, i ara començar a caminar cap a nord. Al marge trobem esplèndids exemplars de roures martinencs (*Quercus pubescens*), els anomenats roures del quintà de can Valls. Un d'ells, que tenia nom propi i les dimensions més grans, va ser abatut per les ventades de desembre 2014. Però no sols roures, ens trobem en un entorn amb gran quantitat d'espècies d'arbres monumentals, que han estat plantats i mantinguts pels habitants de la vall d'Olzinelles

Església de Sant Esteve
d'Olzinelles

Cedre de Can Valls

durant segles, pel seu valor ambiental però també simbòlic. Continuem la senyalització del SL C-79 fins a arribar una desviació que ens porta a la bassa de l'Aranyal i els seus plàtans gegants (*Platanus hispanica*). Tornats al camí, i avançant a nord, trobem el gran cedre de can Valls. Els cedres (*Cedrus atlantica*) són originaris de la serralada de l'Atlas (Marroc), que a Catalunya foren plantats com a arbres ornamentals, com és el cas d'aquest exemplar que es calcula fou plantat el 1920. Té una alçada de 21 m i un diàmetre de capçada de 16 m, el que el converteix en el cedre de majors dimensions del municipi de Sant Celoni.

L'Aranyal

Des del cedre de can Valls, un caminó senyalitzat s'endinsa a la muntanya fins a portar-nos a la font de l'Aranyal, bonica deu d'aigua arrecerada dins d'un nínxol de pedres ben posades, en forma ovalada. Per

la vella canella metàl·lica de la font encara goteja lentament una mica d'aigua, malgrat la tremenda sequera que estem patint des de fa tres anys.

Proseguim les marques, blanc i verd, del SL C-79 fins a arribar al pont de l'Aranyal, originari del segle XIX, quan es varen construir diferents obres de millora a la finca de can Valls. A l'entorn continuem veient arbres d'especial valor, identificats pels plafons de la ruta, com plàtans, faigs i l'emblemàtic aladern fals de can Valls (*Phillyrea media*). Finalment arribarem al pla de les Mines, on el camí es bifurca, a la dreta cap a coll Butí, i a l'esquerre (que és la nostra direcció) cap a Quatre Camins (302), un topònim que es repeteix

força a Catalunya. El nom sempre fa referència a un encreuament més o menys ortogonal amb quatre direccions importants. En aquest cas venint, com nosaltres, del pont de l'Aranyal, a l'esquerra el camí porta a pedra Miradora (321), un dels punts singulars d'Olzinelles. A la dreta va a parar al turó del Cadastre (376). I recta, que és el camí que agafarem, porta al punt més alt del SL C-79, situat a 322 m d'altitud, un coll proper a la masia enrunada de Bocs. Des d'aquest coll és possible veure l'astor, el picot verd o el gaig. En aquest moment 7.3 km s'acumulen a les nostres botes, però ara tota la resta de l'excursió és de baixada.

Baixem fent diverses ziga-zagues, travesant una sureda, fins que el camí es posa paral·lel al sot de la Remor, que recull les aigües del turó del Cadastre i la Trona del Cego (319), i les aboca a la riera d'Olzinelles a l'alçada de la pineda plana. Aquest és un topònim lògic al lloc, si tenim en compte que moltes de les feixes abandonades van ser plantades en el seu moment de pins.

I ja som de tornada a can Draper. Podem aprofitar per entretenir-nos mirant l'estructura harmoniosa d'aquesta construcció pairal catalana, amb un pati tancat per un portal i façana simètrica. A l'esquerra de la casa hi ha afegit un cos amb una galeria coberta sostinguda per pilars. La combinació del mur de pedra vista i la galeria arrebossada pintada de color ocre li dona a la masia una gran serenitat. Lamentablement ja no podem gaudir de la majestuositat del roure de can Draper, un exemplar monumental que havia arribat a més de 18 m d'alçada i 22 m de capçada, però del que ara sols en queda el vell tronc i alguna branca, ja que l'arbre ha estat corcat per l'escarabat banyarriquer.

Olzinelles, un exemple de sostenibilitat

Sant Celoni és un puixant municipi de quasi 20.000 habitants, amb força indústria, travessat per importants vies de comunicació com l'autopista AP-7, la carretera C-35, i les línies de tren d'ample convencional i l'AVE. Tot i això, aquest municipi ha sabut mantenir la seva personalitat pròpia, tant a la capital municipal, com en alguns dels antics pobles, com en el cas d'Olzinelles, una vall on encara es pot passejar amb tranquil·litat i apreciar exemplars d'arbres monumentals, gaudir de la natura i de les restes d'antigues feines bosqueroles, com els pous de glaç i els forns de pega. Saber mantenir el valor ecològic del lloc, amb les fonts, les masies, els vells ponts i basses, i l'església d'origen romànic de Sant Esteve d'Olzinelles, és una mostra de sostenibilitat com a societat, un bon exemple de conservació per deixar als nostres fills i nets un món on valgui la pena viure. Cal que aprenguem a organitzar les nostres activitats socioeconòmiques mantenint la biodiversitat i els ecosistemes naturals.

Font de l'Aranyal

El que resta del roure de can Draper, davant mateix del mas.

PESSEBRE DE LA SEAS AL TURP

Jordi Gironès Vilardebò

Un pessebre més de la SEAS col·locat a un cim, i ja en són 42, i del primer deixat al Pedraforca l'any 1967 ja fa 56 anys.

Cada ocasió ha estat diferent. Hem gaudit de dies bons, alguns amb pluja, altres amb boira, altres amb molt de fred, molt de vent o neu, i també alguns amb dies esplèndids i de gran visibilitat. I això darrer és el que vam poder gaudir a la darrera edició al cim de Turp (1.620 m), situat a l'Alt Urgell.

El temps passa i els qui seguim acompanyant el Joan Gómez, el Jordi de la Riva, el Joan Urpinell i el Josep Gil —membres actuals de la comissió del Pessebre—, cada vegada som més grans i comença a condicionar aspectes logístics de la sortida que abraça un cap de setmana d'hivern. Ara ja s'està prioritzant un bon lloc per fer l'estada i col·locar el pessebre en un cim assequible per a la majoria.

Dit tot això, parlem del 2 de desembre de 2023, data elegida pel d'aquest any. El tra-

jecte en cotxe era fins al poble de Cambrils i durava dues hores, per la qual cosa es va decidir esmorzar a l'Hostal de Ca l'Agustí, lloc on faríem la resta de l'estada. Bona pensada ja que ens va permetre fer un bon esmorzar a cobert i començar així l'excursió amb molt bona predisposició.

Desplaçats amb cotxe fins al pla de la Llacuna (1.365 m), comencem l'excursió voltant el cap de la Pinyassa pel seu vessant oest i ben aviat gaudim d'unes magnífiques vistes al mar de núvols del qual sorgeixen el petit massís de Sant Honorat i el més gran de la serra d'Aubenç. El camí transcorre per una pinada, que en aquestes contrades s'alterna entre pinassa i pi roig amb boix, i aviat se'ns obre una finestra amb la visió del pic de Turp i la seva cinglera que davalla cap a ponent. Tot seguit passem per la font de la Pinyassa, que no sabem veure arran de camí a causa de la sequera que estem patint, i pugem suaument fins al coll de la Travessa (1.390 m). Tenim enfront mateix el pic pel seu vessant sud i ara cal enfilat la

En primer terme la carena i el pic de Turp, a l'esquerra la serra d'Aubenç. Fotos de Jordi Gironès.

Comissió del Pessebre al cim de Turp.

pista que duu al coll de la coma de Turp (1.479 m) des d'on iniciem la pujada, ja més dreta, pel seu vessant nord.

Se'ns comencen a obrir grans finestres a tots els muntanyams de l'entorn: el cim promet molt i això fa que ningú renunciï a fer l'esforç final tot i que el tram més dret sigui una mica relliscós per la pluja que va caure el dia abans. Faig càbales i em dic a mi mateix que si hagués estat nevat molts potser no haguéssim pujat al pic tractant-se d'un vessant obac. Però sortosament no era el cas i després d'1 h de camí efectiu des de l'inici, i 1.57 h en total comptant aturades, som al cim.

I després d'haver fet avui per quarta vegada el pic de Turp (tercera amb la SEAS), em torno a dir a mi mateix que en aquesta ocasió ha estat quan millor visibilitat he tingut — excel·lent — i sobretot quan més l'he gaudit. Això darrer té la seva explicació perquè quan hom es fa més gran valora més aquests moments a la muntanya, per poder ser-hi i per poder-ho compartir amb

els companys que senten el mateix que tu. I aquest és el sentiment general que hi havia al cim mentre gaudiem d'unes fantàstiques panoràmiques de 360°. Mentrestant, el Joan Gómez col·locava el pessebre, fet com sempre per ell, i ajudat pels companys de la comissió. Després, foto de grup i somhi que ara calia baixar aquest vessant relliscós. Però no calia patir, els companys de la comissió es van distribuir entremig del grup per ajudar i fer-nos-ho fàcil.

Retornem esquivant de nou el cap de la Vinyassa, però ara pel vessant oriental, i arribem als cotxes havent emprat en total 2.04 h efectives (molt bon horari). Agafem els cotxes fins a Ca l'Agustí on dinem, soparem i dormirem, i l'endemà esmorzarem retornant a Sant Just cadascú al seu aire. Enguany hem estat 17, uns quants menys que en darreres ocasions perquè companys habituals eren fora de viatge i altres estaven malalts.

És hora de fer balanç i hi ha unanimitat en dir que la comissió ha estat de 10, pel pic escollit, per la seva accessibilitat, pel lloc elegit per a l'estada (un altre 10 a Ca l'Agustí) i pel dia tan bo i diàfan que van encarregar.

Grup al cim de Turp.

ACTIVITATS DE LA SEAS DELS MESOS DESEMBRE DE 2023 I GENER DE 2024

Col·locació del Pessebre de la SEAS al Cogulló de Turp (Alt Urgell)

02-03/12/2023 -Excursió circular amb inici i final al pla de la Llacuna (1.365 m), font de la Pinyassa, coll de la Travessa (1.390 m), coll de la coma de Turp (1.479 m), pic de Turp (1.621 m) amb molt bona visibilitat, retorn al pla de la Llacuna. A la tarda es va fer una visita guiada al Saló de Cambrils. Allotjament a l'Hostal de Ca l'Agustí (Cambrils). Hi participaren 17 excursionistes.

Matinal. Pèlags de Vilobí (Alt Penedès)

10/12/2023 -Excursió circular amb inici i final a Vilobí del Penedès, passant per Pèlag Llarg, Pèlag Petit, Pèlag Gran, mirador del Pèlag Gran i retorn a Vilobí del Penedès, amb 16 excursionistes.

Cicle "El fet militar en la història de Catalunya" Excursió al poblat ibèric de les Maleses (Vallès-Maresme)

15/12/2023 - Conferència "La defensa dels assentaments protohistòrics" a càrrec de David Garcia Rupert, a la sala Piquet amb 35 assistents.

17/12/2023 - Excursió llarga al poblat ibèric de les Maleses, d'11 km amb uns desnivells de +590/-430 m. La curta es va fer al poblat ibèric de Puig Castellar amb un recorregut 7,6 km i uns desnivells de +230/-200. Les dues acabaren a la font de l'Alba de Tiana, on es feren les restolines. La cultural va fer una visita a Sant Jeroni de la Murtra. L'assistència fou de 37 persones.

Secció Jove. Excursió al santuari de Cabrera

17/12/2023 - Inici i final de l'excursió des de Sant Julià de Cabrera (ruta circular). Comencem pujada i passem pel castell en ruïnes de Cabrera i arribem al santuari de Cabrera on tenim una panoràmica de la comarca d'Osona, el Pedraforca i fins i tot el mar!! Recuperem forces i baixem per les mítiques escales de pedra de Cabrera, passem pels dos espectaculars miradors aquesta zona: els Cingles d'Aiats i el puig de Bastida. Recorregut d'uns 12 km amb un desnivell de 850 m. Van participar-hi 7 joves.

Secció Jove. Via Ferrada de Centelles (Osona)

13-14/01/2024 - Via ferrada a Centelles amb 9 excursionistes.

Cicle "El fet militar en la història de Catalunya" Excursió al castell de Montsonís (Noguera)

12/01/2024 - Conferència "Ciutats assetjades. Lleida" a càrrec de Víctor Jurado, a la sala Piquet amb 42 assistents.

14/01/2024 - Les excursions van anar a visitar el castell de Montsonís des de la Foradada. La llarga amb un recorregut d'11,3 km amb un desnivell positiu i negatiu de 510 m, i la curta va ser de 6,8 km amb uns desnivells de +150/- 280 m. La cultural també va visitar el castell de Montsonís amb un total de 41 assistents.

Matinal. Puig de l'Àliga (Baix Llobregat)

21/01/2024 -Excursió circular amb inici i final a Pallejà passant per la riera de Corbera, puig de l'Àliga, font de les Rovires, font del Carinyo i Pallejà, amb 10 excursionistes.

Cap de setmana a la neu

27-28/01/2024 -El dissabte anada a l'estany de la Balmeta des dels Angles sense raquetes per falta de neu i esquí de pista als Angles. El diumenge es va anar a l'estany de Vallsera també sense raquetes. Allotjament a l'Auberge de la Prairie de Matamala (Capcir). Hi participaren 16 excursionistes.

Secció Infantil. Excursió a Viladrau (Montseny)

28/01/2024 - Excursió a Viladrau amb 49 excursionistes entre pares i fills.

ACORDS DE LA JUNTA

Reunió del 8 de gener de 2024

Altes: Fetes a finals de desembre de 2023: 1287 Francisco López Mallo, 1288 Anna Tayadella Prat, 1289 Azahara Fort Vanmeerhaeghe, 1290 Yasmin Córdoba Schwaneberg, 1291 Jordi Martí Jiménez, 1292 Glòria Gracia Llorach, 1293 Ester Soto Hernando, 1294 Cristina Conesa Serrano, 1295 Miquel Àngel Robles Caveró, 1296 Xavier Vives Surroca, 1297 Maria Lluç Senserrich Espuñes. Alta gener 2024: 1298 Xavier Pi Rigola

Baixes: David Buenacasa (827), Cristina Sánchez-Sierra (1226), Sacha Troeger Troeger (1283) i Verena Sklenak (1284)

— El Marc Carbonell es mostra satisfet per la bona disposició de molts pares d'infants que han decidit fer-se socis (veure apartat d'altres) i comenta que encara n'hi ha alguns per concretar.

— Es decideix de participar en la celebració de l'"Encesa de torres, talaies i talaiots com a patrimoni històric i cultural de la Mediterrània. Pels Drets Humans", que es farà aquest gener a la Peña del Moro.

— El Josep Gil manifesta la seva frustració sobre com funciona el traspàs de la nostra informació a l'Ajuntament a través de l'aplicació municipal, ja que no són clars els criteris del perquè algunes activitats entrades acaben sortint al butlletí i al web municipal i d'altres no. Es pot entendre que a la revista en paper hi hagi problemes d'espai i només agafin les activitats que es fan al poble, però no s'entén que al web no hi constin les excursions i d'altres activitats. Es deci-

deix parlar amb l'Ajuntament per aclarir bé els criteris i, en funció del resultat, en tornarem a parlar a la junta per si cal prendre alguna decisió.

Reunió del 12 de febrer de 2024

Altes: Sònia Ferrándiz Jáuregui (1299), Arnau Solà Tatjé (1300), Christian Gerbeau Vernet (1301), Laia Gerbeau Vidal (1302), Eva Gerbeau Vidal (1303), Eva Brescó Nebot (1304), Óscar Cabello Martín (1305), Edna Cabello Vallès (1306), Samuel Cabello Vallès (1307), Jaume Joan Verge Bermúdez (1308), Vanessa Mateo Batiste (1309) i Llum Verge Mateo (1310).

Baixes: Cap

— La sortida de la Secció Infantil de febrer al refugi d'Ulldeter tindrà 46 participants entre nens i pares, confirmant la bona dinàmica actual dels infants que actualment ja en són 43 com a socis.

— Ernest Prat i Albert Malaret passen a ser els representants de la Secció Jove a la Junta.

— Es constata que ara ja s'actualitzen adequadament a l'agenda municipal les activitats de la SEAS que anem introduint.

— La major part d'aquesta junta es dedica a temes que es tractaran a la propera Assemblea del 2 de març, bona part dels quals estan relacionats amb la necessitat d'ajustar els comptes ja que les xifres ens assenyalen un dèficit que cal controlar. L'altre tema destacable és la renovació de la Junta Directiva per haver complert el termini legal de quatre anys.

BUTLLETÍ DE LA SEAS. ANY 91. No. 371

Taula de redacció — Leonci Canals, Maria Garcia, Jordi Gironès
Ramon Prat i Agustí Revilla.

Autoedició — Leonci Canals

Tramesa — Elisabeth Bart

Disseny — Toni Royo

Correcció de textos — Servei Local de Català de Sant Just Desvern

Impressió — [B...] gràfic

ÍNDEX

- Portada** — Llac Dvojno, Eslovènia
- 02** — Calendari
- 03** — Tresc per les muntanyes d'Eslovènia (I), per diversos components del Tresc
- 07** — Vall d'Olzinelles, un entorn sostenible exemple de bona gestió del territori, per Oscar Farrerons
- 12** — Pessebre de la SEAS al Turp, per Jordi Gironès
- 14** — Activitats de la SEAS dels mesos desembre de 2023 i gener de 2024
- 15** — Informació de la SEAS

El Ferran de la Fuente deixa la taula de redacció del Butlletí després d'una llarga etapa d'anys formant-ne part. Des d'aquestes línies li agraïm la gran tasca feta i esperem que ens segueixi acompanyant amb els seus escrits.

Foto de Leonci Canals

SEAS, entitat esportiva núm. A01824